

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/2286**z dnia 15 grudnia 2016 r.****ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące stosowania polityki uczciwego korzystania i metod oceny zrównoważonego charakteru zniesienia dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu oraz dotyczące wniosku, jaki ma obowiązek złożyć dostawca usług roamingu na potrzeby tej oceny****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6d ust.1,

Po konsultacji z Organem Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 531/2012 dostawcy usług roamingu nie powinni pobierać żadnych dopłat do krajowych cen detalicznych od klientów korzystających z roamingu w którymkolwiek państwie członkowskim za jakiegokolwiek wykonane lub odebrane połączenie realizowane w roamingu regulowanym, wiadomości SMS wysłane w roamingu regulowanym lub jakiegokolwiek usługę transmisji danych w roamingu regulowanym, w tym wiadomości MMS, w ramach „polityki uczciwego korzystania”. Przepis ten będzie miał zastosowanie od dnia 15 czerwca 2017 r. pod warunkiem że przed tą datą rozpocznie się stosowanie aktu ustawodawczego przyjętego na podstawie wniosku dotyczącego rynku hurtowych usług roamingowych, o którym to akcie mowa jest w art. 19 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 531/2012.
- (2) Rozporządzenie (UE) nr 531/2012 przewiduje, że w szczególnych i wyjątkowych okolicznościach dostawca usług roamingu może zwrócić się do krajowego organu regulacyjnego o zezwolenie na stosowanie wobec swoich klientów korzystających z roamingu dodatkowych opłat. Każdy wniosek o udzielenie zezwolenia musi zawierać wszystkie informacje niezbędne do wykazania, że bez dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu dostawca nie jest w stanie odzyskać wartości kosztów świadczenia detalicznych usług roamingu regulowanego, co podważa zrównoważony charakter modelu opłat krajowych.
- (3) W celu zapewnienia spójnego stosowania w całej Unii polityki mającej na celu zapobieganie niewłaściwemu lub niestandardowemu korzystaniu z usług roamingowych („polityka uczciwego korzystania”) i zezwoleń na stosowanie dodatkowych opłat należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące stosowania polityki uczciwego korzystania, metody oceny zrównoważonego charakteru zniesienia dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu i wniosku, jaki ma obowiązek złożyć dostawca usług roamingu na potrzeby tej oceny.
- (4) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 531/2012 polityka uczciwego korzystania ma na celu zapobieganie niewłaściwemu lub niestandardowemu korzystaniu przez klientów z detalicznych usług roamingu świadczonych po mających zastosowanie stawkach krajowych, np. korzystaniu z takich usług w celach innych niż okresowe podróże, np. stałemu korzystaniu z takich usług. Środki wykonawcze powinny zapewnić, by możliwość stosowania w tym celu polityki uczciwego korzystania z roamingu nie była wykorzystywana przez dostawców usług roamingu w innych celach, na szkodę klientów korzystających z roamingu podczas wszelkiego typu okresowych podróży.
- (5) W sytuacji zniesienia dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu w Unii stosuje się te same warunki taryfowe za korzystanie z usług telefonii komórkowej w roamingu międzynarodowym w Unii, jak i w kraju klienta (tj. w kraju, gdzie została zawarta umowa na abonament łączności ruchomej). Rozporządzenie (UE) nr 531/2012 ma na celu wyeliminowanie rozbieżności pomiędzy cenami krajowymi a cenami stosowanymi w roamingu podczas okresowych podróży w Unii, prowadząc do urzeczywistnienia roamingu po cenach usług krajowych. Jednakże nie ma ono umożliwić stałego roamingu w całej Unii, tj. sytuacji, w której w celu stałego korzystania z usług roamingu w państwie członkowskim, w którym stosowane są wyższe ceny krajowych usług

⁽¹⁾ Dz.U. L 172 z 30.6.2012, s. 10.

łączności ruchomej, klient kupuje usługi od podmiotów prowadzących działalność w państwach członkowskich, w których ceny krajowych usług łączności ruchomej są niższe, a w których nie zamieszkuje on na stałe i z którymi nie ma żadnych innych powiązań wiążących się z częstą obecnością na ich terytorium przez dłuższy czas.

- (6) Stałe korzystanie z detalicznych usług roamingu regulowanego po mających zastosowanie stawkach krajowych w celach innych niż okresowe podróże mogłoby zakłócać warunki konkurencji, wywierać presję wzrostową na ceny krajowe i zagrażać zachętom inwestycyjnym zarówno na rynkach macierzystych, jak i odwiedzanych. Na rynkach odwiedzanych operatorzy sieci odwiedzanych musieliby bezpośrednio konkurować z krajowymi usługodawcami innych państw członkowskich, w których ceny, koszty, warunki regulacyjne i warunki konkurencji mogą się istotnie różnić, przy czym miałyby to miejsce na podstawie hurtowych warunków roamingu ustalonych na poziomie zbliżonym do poziomu kosztów wyłącznie w celu ułatwienia roamingu okresowego. Dla operatora sieci macierzystej stałe stosowanie krajowych stawek w roamingu może prowadzić do odmowy lub ograniczenia hurtowych usług roamingu przez operatorów sieci odwiedzanej lub udostępniania ograniczonych pul krajowych przez operatora sieci macierzystej lub zastosowania wyższych cen krajowych, co może mieć znaczny wpływ na zdolność operatora macierzystego do obsługi klientów krajowych zarówno w kraju, jak i za granicą.
- (7) Należy ustanowić przepisy wykonawcze na podstawie jasnych i powszechnie obowiązujących zasad, które byłyby w stanie objąć swoim zakresem liczne i zróżnicowane modele okresowych podróży klientów korzystających z roamingu, w celu zapewnienia, by polityka uczciwego korzystania nie stanowiła bariery dla pełnego korzystania z roamingu po cenach usług krajowych. W celu zapewnienia wdrożenia polityki uczciwego korzystania przez dostawcę usług roamingu za klienta okresowo podróżującego za granicę na terytorium Unii zwykle uznaje się klienta, który zamieszkuje państwo członkowskie dostawcy usług roamingu lub posiada stabilne związki z tym państwem wiążące się z częstą obecnością na jego terytorium przez dłuższy czas i korzysta z detalicznych usług roamingu regulowanego w innym państwie członkowskim.
- (8) Rozporządzenie (UE) nr 531/2012 stanowi, że polityka uczciwego korzystania powinna umożliwić klientom dostawcy usług roamingu korzystanie z pul detalicznych usług roamingu regulowanego po stawce obowiązującej w przypadku krajowych usług detalicznych, która odpowiada ich krajowym planom taryfowym.
- (9) Niniejsze rozporządzenie powinno pozostawać bez uszczerbku dla możliwości oferowania przez dostawców usług roamingu i rozmyślnego wyboru przez klientów alternatywnej taryfy roamingowej, zgodnie z art. 6e ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 531/2012, która może obejmować umowne warunki korzystania wykraczające poza politykę uczciwego korzystania ustanowioną zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (10) W celu zapewnienia, że detaliczne usługi roamingu nie są przedmiotem niewłaściwego lub niestandardowego korzystania niezwiązanego z okresowymi podróżami poza państwo członkowskie zamieszkałe przez klienta lub z którym klient ma powiązania wiążące się z częstą obecnością na jego terytorium przez dłuższy czas, dostawcy usług roamingu mogą potrzebować dowodu faktycznego miejsca zamieszkania swoich klientów korzystających z roamingu lub istnienia takich powiązań. Uwzględniając formy dowodów zwyczajowych w poszczególnych państwach członkowskich oraz postrzegany poziom ryzyka niewłaściwego lub niestandardowego korzystania, dostawca usług roamingu powinien być w stanie sprecyzować rodzaj rozsądnego wymagalnego dowodu miejsca zamieszkania, pod nadzorem krajowego organu regulacyjnego co do proporcjonalności ogólnego obciążenia w zakresie dokumentacji i jego adekwatności w kontekście krajowym. Takie dowody, w odniesieniu do poszczególnych użytkowników, mogą obejmować oświadczenie klienta, przedstawienie ważnego dokumentu potwierdzającego jego państwo członkowskie zamieszkania, adres pocztowy lub adres na fakturze wystawionej klientowi za inne usługi świadczone w państwie członkowskim dostawcy usług roamingu, zaświadczenie instytucji szkolnictwa wyższego o uczęszczaniu na zajęcia w pełnym wymiarze godzin, dowód wpisu na lokalne listy wyborcze lub dowód płatności podatków lokalnych i podatku pogłównego. W przypadku klientów biznesowych taki dowód może obejmować dokumentację dotyczącą miejsca uzyskania zdolności prawnej przedsiębiorstwa lub siedziby podmiotu, miejsca faktycznego wykonywania głównej działalności gospodarczej lub głównego miejsca, w którym pracownicy posiadający daną kartę SIM pełnią swoje obowiązki. Stałe powiązania z danym państwem członkowskim wiążące się z częstą obecnością na jego terytorium przez dłuższy czas mogą wpływać z trwałego stosunku pracy w pełnym wymiarze godzin, włączając pracę pracowników przygranicznych, trwałych stosunków umownych wiążących się z podobnym stopniem fizycznej obecności osoby prowadzącej własną działalność, uczestnictwa w zajęciach w instytucjach szkolnictwa wyższego w pełnym wymiarze godzin lub z innych sytuacji, np. sytuacji pracowników delegowanych lub emerytów, gdy wymagają one analogicznego stopnia obecności na danym terytorium.

- (11) Po zawarciu danej umowy dostawcy usług roamingu powinni ściśle ograniczyć liczbę wniosków o przedłożenie dowodów potwierdzających stałe miejsce zamieszkania lub inne stałe powiązania wiążące się z częstą obecnością na terytorium danego państwa przez dłuższy czas do okoliczności, w których dane, które muszą być gromadzone do celów rozliczeniowych, pozwalają podejrzewać niewłaściwe lub niestandardowe korzystanie niezwiązane z okresowymi podróżami. Wymagane dowody powinny ograniczać się do tego, co jest bezwzględnie niezbędne i proporcjonalne w celu potwierdzenia związków klienta z państwem członkowskim będącym dostawcą usług roamingu. Nie należy nakładać na klientów żadnych wymogów w zakresie dokumentacji w celu oceny zgodności z polityką uczciwego korzystania, gdy nie ma ku temu żadnych podstaw. Przede wszystkim nie należy nakładać wymogu okresowego składania takiej dokumentacji niezwiązanego z oceną ryzyka prawdopodobieństwa wystąpienia niewłaściwego lub niestandardowego korzystania.
- (12) Aby umożliwić klientom korzystanie z pul detalicznych usług roamingu regulowanego po mającej zastosowanie krajowej cenie detalicznej odpowiadającej ich krajowym planom taryfowym, dostawca usług roamingu zasadniczo nie powinien nakładać w przypadku okresowej podróży klienta w ramach terytorium Unii limitów na pule usług łączności ruchomej udostępniane klientowi korzystającemu z usług roamingu, poza limitem krajowym. Takie limity krajowe powinny obejmować mającą zastosowanie politykę uczciwego korzystania w odniesieniu do krajowego korzystania z planu taryfowego.
- (13) W przypadku niektórych krajowych planów taryfowych, opisanych dalej jako otwarte pakiety danych, zużycie danych może być nieograniczone lub może podlegać pulom danych po niskiej wewnętrznej krajowej cenie jednostkowej odpowiadającej maksymalnej hurtowej opłacie za usługi w roamingu regulowanym, o której mowa w art. 12 rozporządzenia (UE) nr 531/2012. Wobec braku nadzwyczajnych środków ochronnych pul w ramach takich otwartych pakietów danych, takie plany taryfowe, częściej niż inne plany taryfowe, mogą być przedmiotem zorganizowanej odsprzedaży na rzecz osób, które nie zamieszkują państwa członkowskiego dostawcy usług roamingu i nie posiadają stabilnych związków z tym państwem wiążących się z częstą obecnością na jego terytorium przez dłuższy czas. Ponadto takie niewłaściwe lub niestandardowe korzystanie z otwartych pakietów danych w roamingu może doprowadzić do zaniku takich planów taryfowych na rynkach krajowych lub ograniczenia roamingu w ramach takich planów taryfowych ze szkodą dla użytkowników krajowych oraz w sprzeczności z celem rozporządzenia (UE) nr 531/2012. Ryzyko to jest znacznie mniejsze w przypadku połączeń głosowych i usług SMS, ponieważ usługi te podlegają większym ograniczeniom fizycznym i czasowym, a rzeczywiste schematy korzystania w ostatnich latach wykazują tendencję stabilną lub malejącą. Pozostaje to bez uszczerbku dla prawa operatorów do podejmowania środków w celu zwalczania wysoce nietypowych sposobów korzystania z połączeń głosowych i usług SMS w roamingu wynikających z nielegalnej działalności. Mimo że konieczne jest zapewnienie dodatkowych środków ochrony przed takim zwiększonym ryzykiem niewłaściwego korzystania z detalicznych usług transmisji danych w roamingu regulowanym po mającej zastosowanie krajowej cenie detalicznej w ramach otwartych pakietów danych, podczas okresowych podróży po terytorium Unii klient krajowy powinien mieć jednak możliwość korzystania z detalicznych pul takich usług równych dwukrotności pul, które można kupić po hurtowej cenie danych w roamingu za kwotę równą całkowitej krajowej cenie detalicznej bez podatku VAT komponentu usług łączności ruchomej w krajowym planie taryfowym dla całego przedmiotowego okresu fakturowania. Oznacza to pulę, która jest spójna z krajowym planem taryfowym, ponieważ dostosowuje się do krajowej ceny detalicznej danego planu taryfowego, i dlatego może być stosowana w przypadku otwartych pakietów danych, również w pakiecie z innymi detalicznymi usługami łączności ruchomej. Stosowanie mnożnika wynoszącego dwa w odpowiedni sposób odzwierciedla fakt, że operatorzy często negocjują hurtowe ceny za transmisję danych w roamingu poniżej mających zastosowanie pułapów oraz że klienci często nie wyczerpują limitu danych określonego w ich planie taryfowym. W tym kontekście przejrzystość w stosunku do klientów zostanie zapewniona poprzez zgodność z przepisami rozporządzenia (UE) nr 531/2012, według których dostawca usług roamingu wysyła klientowi powiadomienie, gdy mająca zastosowanie pula uczciwego korzystania z usług transmisji danych w roamingu regulowanym zostanie w pełni wykorzystana, informujące o dodatkowych opłatach za dalsze korzystanie z usług transmisji danych w roamingu regulowanym przez klienta korzystającego z roamingu.
- (14) Aby uniknąć ryzyka wykorzystywania abonamentów na zasadzie przedpłaty, które nie wiążą się z długoterminowym zobowiązaniem, wyłącznie do stałego korzystania z roamingu, dostawca usług roamingu powinien mieć prawo, alternatywnie do wymogu przedstawienia dowodu miejsca zamieszkania lub stabilnych związków wiążących się z częstą obecnością przez dłuższy czas na terytorium państwa członkowskiego tego dostawcy usług roamingu, do ograniczenia wykorzystywania detalicznych usług transmisji danych w roamingu regulowanym po mającej zastosowanie krajowej cenie detalicznej z przedpłatą abonamentową do pul, które można kupić po hurtowej cenie danych w roamingu za pozostałą kwotę bez podatku VAT dostępną w tym abonamencie na zasadzie przedpłaty podczas korzystania z roamingu.
- (15) Dostawca usług roamingu powinien mieć możliwość podejmowania środków mających na celu wykrycie przypadków niewłaściwego lub niestandardowego korzystania z detalicznych usług roamingu regulowanego po cenach krajowych do celów innych niż okresowe podróże oraz zapobiegania tym praktykom. Jednocześnie klienci korzystający z roamingu powinni być chronieni przed wszelkimi środkami, które w jakikolwiek sposób mogą wpływać na ich zdolność do korzystania z detalicznych usług roamingu regulowanego po cenach krajowych podczas okresowych podróży zagranicznych w Unii. Środki mające na celu wykrywanie niewłaściwego lub niestandardowego korzystania z detalicznych usług roamingu regulowanego po cenach krajowych

i zapobieganie tym praktykom powinny być proste i przejrzyste oraz powinny zminimalizować obciążenia administracyjne klientów korzystających z roamingu, a także nadmierne i niepotrzebne ostrzeżenia. Zgodnie z wymogiem miejsca pobytu lub stabilnych związków wiążących się z częstą obecnością przez dłuższy czas na terytorium państwa dostawcy usług roamingu wskaźniki potwierdzające prawdopodobieństwo niewłaściwego lub niestandardowego korzystania z usług powinny być oparte na obiektywnych wskaźnikach powiązanych ze schematami ruchu wykazującymi brak przeważającej obecności klienta w kraju dostawcy usług roamingu lub głównie krajowego wykorzystywania mobilnych usług krajowych. Zgodnie z definicją takie obiektywne wskaźniki powinno określać się na przestrzeni pewnego okresu. Taki okres czasu powinien być wystarczająco długi (co najmniej cztery miesiące), aby umożliwić klientom korzystającym z roamingu korzystanie z detalicznych usług roamingu po cenach krajowych podczas przewidywanych form okresowych podróży w Unii. Niezamierzone korzystanie z roamingu w rejonach przygranicznych nie powinno negatywnie wpływać na wskaźniki obecności w państwie dostawcy roamingu. W tym względzie zarówno sytuacja osób, które korzystają z usług roamingu w sposób niezamierzony, jak i pracowników przygranicznych powinna być brana pod uwagę poprzez uznanie, że zalogowanie się do sieci dostawcy usług roamingu w dowolnym momencie w danym dniu oznacza dzień obecności w kraju do celów stosowania obiektywnych wskaźników. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 531/2012 dostawcy usług roamingu powinni również zapewnić klientom odpowiednie informacje w celu umożliwienia im czynnego unikania przypadków niezamierzonego korzystania z roamingu. Obecność i zużycie danych poza Unią nie powinny wpływać negatywnie na zdolność klienta korzystającego z roamingu do korzystania z usług roamingu w Unii po cenach krajowych, ponieważ nie można ich uznać za wskaźniki ryzyka, że klient korzysta z roamingu po mającej zastosowanie krajowej cenie detalicznej w państwie członkowskim dostawcy usług roamingu w celach innych niż okresowe podróże w Unii. W tym względzie tego rodzaju obecność i zużycie powinny być uznawane za krajowe do celów stosowania obiektywnych wskaźników. Dostawca usług roamingu może również polegać na innych wyraźnych dowodach niewłaściwego lub niestandardowego korzystania z detalicznych usług roamingu regulowanego po cenach krajowych, takich jak rzadkie korzystanie z abonamentu w państwie członkowskim dostawcy usług roamingu, ale korzystanie z niego zazwyczaj w roamingu, albo korzystanie kolejno z kilku abonamentów przez tego samego klienta w ramach roamingu.

- (16) Zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 531/2012 dotyczącymi zachowania przejrzystości w korzystaniu z usług roamingu oraz zgodnie z przepisami dotyczącymi umów w sektorze łączności elektronicznej należy w sposób jasny poinformować klientów o treści klauzuli umownych przewidujących politykę uczciwego korzystania przed ich wejściem w życie. Polityka uczciwego korzystania wdrożona przez dostawcę usług roamingu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinna być zgłoszona przez dostawcę usług roamingu do krajowego organu regulacyjnego.
- (17) Przetwarzanie danych o ruchu i lokalizacji podlega przepisom dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾. W szczególności art. 6 umożliwia dostawcy usług roamingu przetwarzanie danych o ruchu niezbędnych do celów naliczania opłat i rozliczeń międzyoperatorskich. Zastosowanie przez dostawcę usług roamingu środków mających na celu wykrywanie przypadków niewłaściwego lub niestandardowego korzystania z detalicznych usług roamingu regulowanego po cenach krajowych i zapobieganie takim praktykom nie powinno prowadzić do gromadzenia i zautomatyzowanego przetwarzania danych dotyczących klienta umożliwiających jego identyfikację, w tym danych o ruchu i lokalizacji, które są niezwiązane i nieproporcjonalne dla celów wykrywania niewłaściwego lub niestandardowego korzystania i zapobiegania takim praktykom.
- (18) Przede wszystkim dostawca usług roamingu powinien mieć możliwość wykrywania i zapobiegania sytuacji, w której, z naruszeniem warunków umowy na poziomie hurtowym lub detalicznym, osoby trzecie korzystają z usług roamingu po cenach krajowych przy arbitrażu cenowym w celu uzyskania korzyści gospodarczej poprzez sprzedaż na rzecz klientów, którzy nie zamieszkują państwa członkowskiego dostawcy roamingu i nie posiadają z nim innych stabilnych związków. W przypadku gdy operator dowiedzie, na podstawie obiektywnych i uzasadnionych środków dowodowych, regularnej aktywności o charakterze nadużycia, powinien on powiadomić krajowy organ regulacyjny o dowodach na regularne nadużycie oraz środkach podjętych w celu zapewnienia zgodności ze wszystkimi warunkami umowy, nie później niż w momencie zastosowania tych środków.
- (19) W szczególnych przypadkach, jeżeli operator posiada potwierdzone dowody świadczące o prawdopodobieństwie niewłaściwego lub niestandardowego schematu korzystania przez danego klienta z detalicznych usług roamingu regulowanego po cenach krajowych do celów innych niż okresowe podróże, pomimo dowodu w postaci dokumentu potwierdzającego miejsce zamieszkania lub istnienie innych stabilnych powiązań dostarczonego przez klienta, operator powinien wpięrow zawiadomić klienta o ryzyku uruchomienia dodatkowych opłat w roamingu. Obiektywne kryteria, które miałyby służyć jako wskaźniki potwierdzające prawdopodobieństwo niewłaściwego lub niestandardowego korzystania, powinny być z góry określone w umowie.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).

- (20) Możliwość stosowania dodatkowych opłat przez dostawcę usług roamingu pozostaje bez uszczerbku dla jakichkolwiek proporcjonalnych środków, które można podjąć zgodnie z prawem krajowym i z przepisami prawa unijnego – w celu zapewnienia przestrzegania wszystkich warunków umowy – w przypadku gdy klient dostarczył nieprawdziwe informacje.
- (21) Dostawcy usług roamingu stosujący politykę uczciwego korzystania powinni wprowadzić przejrzyste, proste i efektywne procedury rozpatrywania skarg klientów dotyczących stosowania tej polityki. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 klienci korzystający z roamingu powinni w każdym przypadku mieć dostęp do właściwego organu pozasądowego rozstrzygania sporów, który sprawiedliwie i szybko rozstrzygnie nierozwiązane spory pomiędzy klientami a dostawcami usług roamingu wynikające ze stosowania polityki uczciwego korzystania, zgodnie z art. 34 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, zmienionej dyrektywą dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE ⁽²⁾.
- (22) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 531/2012 krajowe organy regulacyjne muszą ściśle monitorować i nadzorować stosowanie polityki uczciwego korzystania w celu zapewnienia, że żadna polityka uczciwego korzystania wprowadzona przez dostawców krajowych nie zmniejsza dostępności korzystania z usług roamingu po cenach krajowych. Jeżeli krajowy organ regulacyjny uzna, że doszło do naruszenia zobowiązań wynikających z rozporządzenia w sprawie roamingu, jest on uprawniony do żądania natychmiastowego zaprzestania takiego naruszenia.
- (23) Niniejsze rozporządzenie powinno pozostawać bez uszczerbku dla praw i zobowiązań istniejących na mocy prawa Unii lub prawa krajowego zgodnego z prawem Unii. Dotyczy to w szczególności prawa użytkowników końcowych do korzystania z ruchomych sieci łączności elektronicznej i usług w dowolnym państwie członkowskim, bez względu na narodowość lub miejsce zamieszkania w Unii, wszelkich przepisów krajowych wymagających dowodu tożsamości lub innych dokumentów poświadczających w celu uzyskania karty SIM lub wykupienia dostępu do sieci lub usług w inny sposób, wszelkich krajowych środków dotyczących ciągłości świadczenia usług lub środków przedpłaconych w przypadku danego numeru lub karty SIM oraz prawa dostawców usług łączności elektronicznej do stosowania odpowiednich środków zgodnie z prawem krajowym w celu przeciwdziałania nadużyciom.
- (24) Ponieważ schemat korzystania z usług roamingu zmienia się w ciągu roku, wnioski o zezwolenie na stosowanie dodatkowych opłat w roamingu przez dostawcę usług roamingu zgodnie z art. 6c ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 w celu zapewnienia zrównoważonego charakteru modelu opłat krajowych powinny być oceniane na podstawie danych o ruchu obejmujących co najmniej 12 miesięcy. Aby obliczyć wielkość ruchu w ciągu roku, dostawca usług roamingu powinien mieć możliwość korzystania z prognoz ruchu. Prognozy te powinny opierać się na rzeczywistych danych, takich jak dane dotyczące rzeczywistego zużycia danych w roamingu, ekstrapolacje stosunku rzeczywistego zużycia krajowego do zużycia w roamingu, ekstrapolacje stosunku rzeczywistego zużycia w roamingu przez istotną podgrupę klientów korzystających z planów taryfowych usług roamingu po cenach krajowych do zużycia przez wszystkich klientów korzystających z roamingu na zasadach usług roamingu po cenach krajowych, zgodnie z art. 6a rozporządzenia (UE) nr 531/2012. Podczas oceniania wniosków różnych wnioskodawców o udzielenie odstępstwa w celu zachowania zrównoważonego charakteru modelu opłat, krajowe organy regulacyjne powinny zapewnić, aby założenia przyjęte przez każdego z nich w celu określenia prognozowanych pul były spójne, po uwzględnieniu istotnych różnic w pozycjach rynkowych i bazach klientów.
- (25) Dane dotyczące kosztów i przychodów na poparcie wniosku o zezwolenie na stosowanie dodatkowych opłat w roamingu złożonego przez dostawcę usług roamingu zgodnie z art. 6c ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 w celu zapewnienia zrównoważonego charakteru modelu opłat krajowych powinny opierać się na sprawozdaniach finansowych, które mogą być dostosowane do prognoz wielkości ruchu. Odchylenia od założeń dotyczących kosztów opierających się na sprawozdaniach finansowych powinny być dozwolone wyłącznie po przedstawieniu dowodu zobowiązań finansowych podjętych już w momencie składania wniosku.
- (26) Należy opracować zharmonizowaną metodę określania przychodów ze świadczenia detalicznych usług roamingu regulowanego oraz kosztów z myślą o zapewnieniu jednolitej oceny wniosków o zezwolenie na stosowanie dodatkowych opłat złożonych przez dostawcę usług roamingu zgodnie z art. 6c ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 w celu zapewnienia zrównoważonego charakteru modelu opłat krajowych.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 51).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniająca dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, dyrektywę 2002/58/WE dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów (Dz.U. L 337 z 18.12.2009, s. 11).

- (27) Świadczenie detalicznych usług roamingu regulowanego obejmuje dwie ogólne kategorie kosztów: koszt zakupu hurtowego dostępu do usług roamingu w sieciach odwiedzanych w niezbilansowanym ruchu oraz inne koszty związane z roamingiem. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 531/2012 koszt zakupu hurtowego dostępu do usług roamingu w sieci odwiedzanej w niezbilansowanym ruchu jest uwzględniony w rzeczywistych hurtowych opłatach roamingowych stosowanych wobec nadwyżki w ilości danych wychodzących w roamingu od danego dostawcy usług roamingu w stosunku do ilości danych przychodzących w roamingu u tego dostawcy. W przypadku dostawców usług roamingu, którzy, na poziomie krajowym, dokonują hurtowego zakupu dostępu od innego dostawcy usług roamingu (np. wirtualni operatorzy sieci komórkowych), koszt hurtowego dostępu do usług roamingu może być wyższy niż w przypadku dostawców, od których dostęp zakupują, gdy operator krajowej sieci macierzystej nakłada na dostawcę usług roamingu kupującego hurtowy dostęp krajowy wyższą cenę za hurtowy dostęp do usług roamingu niż cena, jaką uzyskał dla siebie u operatorów sieci odwiedzanych, lub cena uzyskana u tych operatorów za świadczenie usług powiązanych. Tak wysoki koszt hurtowego dostępu do usług roamingu może sprawić, że dostawcy usług roamingu, dokonujący zakupu hurtowego dostępu krajowego, będą częściej starać się o zezwolenie na stosowanie dodatkowej opłaty roamingowej, a krajowe organy regulacyjne powinny należycie uwzględnić ten aspekt podczas oceniania takich wniosków.
- (28) Pozostałe koszty związane z roamingiem za świadczenie detalicznych usług roamingu regulowanego są wspólne dla świadczenia usług roamingu w Unii oraz w krajach spoza Unii, a niektóre są również wspólne dla hurtowych i detalicznych usług roamingu. Do celów wystąpienia z wnioskiem o zezwolenie na stosowanie dodatkowych opłat w roamingu przez dostawcę usług roamingu zgodnie z art. 6c ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 w celu zapewnienia zrównoważonego charakteru modelu opłat krajowych wspólne koszty powinny zostać alokowane na świadczenie detalicznych usług roamingu w Unii oraz, w przypadku kosztów wspólnych dla detalicznych i hurtowych usług roamingu, zgodnie z ogólnym stosunkiem przychodów z ruchu przychodzącego i wychodzącego w roamingu.
- (29) Koszty świadczenia detalicznych usług roamingu regulowanego mogłyby również być obliczane z uwzględnieniem części łącznych i wspólnych kosztów poniesionych na świadczenie detalicznych usług łączności ruchomej ogółem, pod warunkiem że kalkulacja odzwierciedlałaby stosunek zastosowany przy alokacji przychodów ze świadczenia wszystkich pozostałych detalicznych usług łączności ruchomej na takie usługi.
- (30) Przy określaniu przychodów ze świadczenia detalicznych usług roamingu regulowanego wnioski o zezwolenie na stosowanie dodatkowych opłat w roamingu przez dostawcę usług roamingu zgodnie z art. 6c ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 w celu zapewnienia zrównoważonego charakteru modelu opłat krajowych powinien uwzględniać całość przychodów detalicznych zafakturowanych bezpośrednio za świadczenie detalicznych usług łączności ruchomej w odwiedzanym państwie członkowskim, np. przychody za ruch wykraczający poza pule w ramach polityki uczciwego korzystania lub za alternatywne usługi roamingu regulowanego, jak również wszelkie inne opłaty jednostkowe lub inne płatności wynikające z korzystania z detalicznych usług łączności ruchomej w odwiedzanym państwie członkowskim.
- (31) Ponieważ detaliczne usługi roamingu regulowanego są świadczone według stosownych warunków krajowych, należy je postrzegać jako usługi generujące część przychodu z niektórych stałych, okresowych opłat z tytułu świadczenia krajowych detalicznych usług łączności ruchomej. Dlatego też należy brać je pod uwagę przy ocenie wniosku o udzielenie zezwolenia na stosowanie dodatkowych opłat w roamingu złożonego przez dostawcę usług roamingu zgodnie z art. 6c ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 w celu zapewnienia zrównoważonego charakteru modelu opłat krajowych, zgodnie z metodą określoną w niniejszym rozporządzeniu. W tym celu przychody z każdej detalicznej usługi łączności ruchomej powinny być alokowane na podstawie klucza odzwierciedlającego stosunek między wielkościami ruchu różnych usług łączności ruchomej, ważonego zgodnie ze stosunkiem między średnimi hurtowymi jednostkowymi opłatami roamingowymi.
- (32) By marża netto z tytułu świadczenia detalicznych usług roamingu wynikająca z odliczenia kosztów świadczenia detalicznych usług roamingu regulowanego od odpowiadających im przychodów można było uznać za zagrażającą zrównoważonemu charakterowi modelu opłat krajowych, powinna ona być ujemna co najmniej o wartość, która tworzy ryzyko wywierania odczuwalnego wpływu na kształtowanie się cen krajowych. W szczególności, aby była postrzegana jako tworząca takie ryzyko, ujemna marża netto z tytułu świadczenia detalicznych usług roamingu powinna stanowić co najmniej istotny odsetek całkowitego zysku, przed potrąceniem odsetek, podatków, deprecjacji i amortyzacji, z tytułu świadczenia innych usług łączności ruchomej.
- (33) Nawet w sytuacji gdy marża netto z tytułu świadczenia detalicznych usług roamingu stanowi istotny odsetek całkowitej marży ze świadczenia innych usług łączności ruchomej, szczególne okoliczności, takie jak poziom konkurencji na rynku krajowym lub szczególne cechy wnioskodawcy, mogłyby wykluczyć ryzyko wywierania odczuwalnego wpływu na kształtowanie się cen krajowych.

- (34) We wniosku o zezwolenie na stosowanie dodatkowych opłat w roamingu, złożonym przez dostawcę usług roamingu, zgodnie z art. 6c ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 531/2012, w celu zapewnienia zrównoważonego charakteru modelu opłat krajowych dostawca usług roamingu powinien oszacować straty wynikające ze świadczenia usług roamingu po cenach krajowych i nakreślić odnośne ustalenia co do zastosowania dodatkowych opłat w celu odzyskania wartości kosztów, mając na uwadze najwyższy dopuszczalny poziom opłat hurtowych.
- (35) Krajowe organy regulacyjne powinny mieć możliwość udzielenia zezwolenia na stosowanie dodatkowych opłat roamingowych w pierwszym dniu obowiązywania zniesienia dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu w Unii zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 531/2012. W tym celu przed tą datą można przewidzieć kontakty między dostawcą usług roamingu rozważającym złożenie takiego wniosku i krajowym organem regulacyjnym, jak również przekazywanie informacji i stosownych dokumentów na ten temat.
- (36) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 531/2012 zezwolenie na stosowanie dodatkowej opłaty roamingowej powinno być przyznawane przez krajowy organ regulacyjny na okres 12 miesięcy. W celu odnowienia tego zezwolenia dostawca usług roamingu powinien uaktualnić te informacje i przedkładać je krajowemu organowi regulacyjnemu co 12 miesięcy zgodnie z art. 6c ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 531/2012.
- (37) Mając na uwadze zobowiązania krajowych organów regulacyjnych dotyczące ścisłego nadzoru nad stosowaniem polityki uczciwego korzystania i podejmowania środków w sprawie zrównoważonego charakteru zniesienia dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu, a także przedstawiania Komisji rocznych sprawozdań dotyczących stosowania odpowiednich przepisów, niniejsze rozporządzenie powinno określić minimalny zakres informacji, które krajowe organy regulacyjne powinny gromadzić i przekazywać Komisji, by umożliwić monitorowanie stosowania tej polityki.
- (38) Na mocy rozporządzenia (UE) nr 531/2012 Komisja ma obowiązek dokonywania okresowego przeglądu niniejszego aktu wykonawczego w świetle rozwoju sytuacji rynkowej.
- (39) Komitet ds. Łączności nie wydał opinii.
- (40) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych ani zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W związku z tym niniejsze rozporządzenie należy interpretować i stosować zgodnie z tymi prawami i zasadami, w szczególności w odniesieniu do prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, prawa do ochrony danych osobowych, wolności słowa i swobody prowadzenia działalności gospodarczej. Wszelkie przetwarzanie danych osobowych na mocy niniejszego rozporządzenia powinno odbywać się z poszanowaniem praw podstawowych, zwłaszcza prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego oraz prawa do ochrony danych osobowych zgodnie z art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz musi być zgodne z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, dyrektywą 2002/58/WE, zmienioną dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/24/WE⁽²⁾ i 2009/136/WE, i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/679⁽³⁾. W szczególności dostawcy usług muszą zapewnić, że przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia odbywa się tylko w niezbędnych przypadkach oraz jest proporcjonalne do osiągnięcia zamierzonych celów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

SEKCJA I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady w celu zapewnienia spójnego wdrożenia polityki uczciwego korzystania, którą dostawcy usług roamingu mogą zastosować w odniesieniu do korzystania z detalicznych usług roamingu regulowanego świadczonych po mającej zastosowanie krajowej cenie detalicznej, zgodnie z art. 6b rozporządzenia (UE) nr 531/2012.

(1) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

(2) Dyrektywa 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniająca dyrektywę 2002/58/WE (Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 54).

(3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

2. Niniejsze rozporządzenie ustanawia również szczegółowe zasady dotyczące:
- wniosek składanych przez dostawców usług roamingu o zezwolenie na stosowanie dodatkowych opłat w roamingu zgodnie z art. 6c ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 w celu zapewnienia zrównoważonego charakteru modelu opłat krajowych;
  - metody, która ma być stosowana przez krajowe organy regulacyjne przy ocenie, czy dostawca usług roamingu udowodnił, że nie jest w stanie odzyskać wartości kosztów świadczenia usług roamingu regulowanego, skutkiem czego zrównoważony charakter modelu jego opłat krajowych jest zagrożony.

Artykuł 2

Definicje

- Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w rozporządzeniu (UE) nr 531/2012.
- Stosuje się również następujące definicje:
  - „stałe powiązania” z danym państwem członkowskim oznaczają obecność na jego terytorium wynikającą z trwałego stosunku pracy w pełnym wymiarze godzin, włączając pracę pracowników przygranicznych, trwałych stosunków umownych wiążących się z podobnym stopniem fizycznej obecności osoby prowadzącej własną działalność, uczestnictwa w zajęciach w instytucjach szkolnictwa wyższego w pełnym wymiarze godzin lub z innych sytuacji, np. sytuacji pracowników delegowanych lub emerytów, gdy wymagają one analogicznego stopnia obecności na danym terytorium;
  - „detaliczne usługi łączności ruchomej” oznaczają publiczne usługi łączności ruchomej świadczone użytkownikom końcowym, obejmujące usługi połączeń głosowych, wiadomości SMS i transmisji danych;
  - „otwarty pakiet danych” oznacza plan taryfowy obejmujący świadczenie jednej detalicznej usługi łączności ruchomej lub większej liczby tych usług, w którym nie ogranicza się wliczonej puli detalicznych usług transmisji danych w łączności ruchomej, za które wnoszona jest stała okresowa opłata, lub za które krajowa cena jednostkowa detalicznych usług w łączności ruchomej, określona jako iloraz całkowitej krajowej ceny detalicznej bez podatku VAT usług łączności ruchomej odpowiadającej całemu okresowi fakturowania i całkowitej puli detalicznych usług transmisji danych w łączności ruchomej dostępnych na rynku krajowym, jest mniejsza niż maksymalna hurtowa opłata za usługi w roamingu regulowanym, o której mowa w art. 12 rozporządzenia (UE) nr 531/2012;
  - „plan taryfowy na zasadzie przedpłaty” oznacza plan taryfowy, w którym detaliczne usługi łączności ruchomej są świadczone po odliczeniu kredytu udostępnionego dostawcy przez klienta, na podstawie taryfikacji jednostkowej, przed korzystaniem z usług, z którego klient może się wycofać bez żadnych sankcji po wyczerpaniu lub wygaśnięciu kredytu;
  - „odwiedzane państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie inne niż państwo operatora krajowego klienta korzystającego z roamingu;
  - „marża usług łączności ruchomej” oznacza zyski, przed potrąceniem odsetek, podatków, deprecjacji i amortyzacji, ze sprzedaży usług łączności ruchomej innych niż detaliczne usługi roamingu świadczone na terytorium Unii, co oznacza, że wyłączone są z niej koszty i przychody związane ze świadczeniem detalicznych usług roamingu;
  - „grupa” oznacza jednostkę dominującą i wszystkie jej jednostki zależne podlegające jej kontroli w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾.

SEKCJA II

POLITYKA UCZCIWEGO KORZYSTANIA

Artykuł 3

Podstawowe zasady

- Dostawca usług roamingu dostarcza usługi roamingu regulowanego po cenach krajowych klientom podróżującym okresowo po Unii, którzy zamieszkują na stałe państwo członkowskie dostawcy usług roamingu lub mają z tym państwem stałe powiązania wiążące się z częstą obecnością na jego terytorium przez dłuższy czas.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1).

2. Polityka uczciwego korzystania stosowana przez dostawcę usług roamingu w celu zapobieżenia niewłaściwemu lub niestandardowemu korzystaniu z detalicznych usług roamingu regulowanego podlega warunkom ustanowionym w art. 4 i art. 5 oraz zapewnia, by wszyscy tacy klienci mieli dostęp do detalicznych usług roamingu regulowanego po cenach krajowych podczas tego typu okresowych podróży w Unii na takich samych warunkach, jakby korzystali z nich w swoim kraju.

Artykuł 4

Uczciwe korzystanie

1. W celu stosowania polityki uczciwego korzystania dostawca usług roamingu może wymagać od klientów korzystających z roamingu przedstawienia dowodu stałego zamieszkania w państwie członkowskim dostawcy lub dowodu istnienia innych powiązań z tym państwem wiążących się z częstą obecnością na jego terytorium przez dłuższy czas.

2. Bez uszczerbku dla mającego zastosowanie krajowego limitu puli w przypadku otwartego pakietu danych klient korzystający z roamingu ma możliwość do wykorzystania podczas okresowych podróży w Unii puli detalicznych usług transmisji danych w roamingu po krajowej cenie detalicznej równej co najmniej dwukrotności puli stanowiącej iloraz całkowitej krajowej ceny detalicznej tego otwartego pakietu danych bez podatku VAT odpowiadającej całemu okresowi fakturowania oraz maksymalnej hurtowej opłaty za usługi w roamingu regulowanym, o której mowa w art. 12 rozporządzenia (UE) nr 531/2012.

W przypadku sprzedaży detalicznych usług łączności ruchomej w pakiecie z innymi usługami lub urządzeniami końcowymi całkowitą krajową cenę detaliczną pakietu danych ustala się, na potrzeby art. 2 ust. 2 lit. c) i niniejszego ustępu, z uwzględnieniem ceny stosowanej w przypadku odrębnej sprzedaży detalicznych usług łączności ruchomej stanowiących składnik pakietu bez podatku VAT, jeśli są dostępne, lub ceny stosowanej w przypadku sprzedaży takich usług o takich samych cechach osobno.

3. W przypadku planów taryfowych na zasadzie przedpłaty, alternatywnie do wymogu wynikającego z polityki uczciwego korzystania przewidzianego w ust. 1, dostawca usług roamingu może ograniczyć korzystanie z detalicznych usług transmisji danych w roamingu na terytorium Unii po krajowej cenie detalicznej do puli równych co najmniej puli stanowiącej iloraz całkowitych środków dostępnych i zapłaconych już dostawcy przez klienta w momencie rozpoczęcia korzystania z roamingu, bez podatku VAT, oraz maksymalnej hurtowej opłaty za usługi w roamingu regulowanym, o której mowa w art. 12 rozporządzenia (UE) nr 531/2012.

4. W kontekście przetwarzania danych o ruchu, zgodnie z art. 6 dyrektywy 2002/58/WE, w celu zapobiegania niewłaściwemu lub niestandardowemu korzystaniu z detalicznych usług roamingu regulowanego świadczonych po mającej zastosowanie krajowej cenie detalicznej dostawca usług roamingu może zastosować sprawiedliwe, rozsądne i proporcjonalne mechanizmy kontroli, oparte na obiektywnych wskaźnikach ryzyka niewłaściwego lub niestandardowego korzystania wykraczającego poza okresowe podróże na terytorium Unii.

Obiektywne wskaźniki mogą obejmować środki mające na celu ustalenie, czy klienci częściej korzystają z usług krajowych niż z roamingu lub czy częściej przebywają we własnym kraju niż w innych państwach członkowskich Unii.

W celu zapewnienia, aby klienci korzystający z roamingu podczas okresowych podróży nie byli narażeni na zbędne lub nadmierne ostrzeżenia na podstawie art. 5 ust. 4, dostawcy usług roamingu, którzy stosują takie środki w celu ustalenia ryzyka niewłaściwego lub niestandardowego korzystania z usług roamingu obserwują takie wskaźniki obecności i korzystania z usług w sposób łączny i przez okres co najmniej czterech miesięcy.

Dostawca usług roamingu określa w umowach z klientami korzystającymi z roamingu, do jakiej detalicznej usługi lub jakiej detalicznych usług łączności ruchomej odnosi się wskaźnik konsumpcji, oraz minimalny czas trwania okresu obserwacji.

Przeważające korzystanie we własnym kraju lub przeważająca obecność we własnym kraju klienta korzystającego z roamingu w określonym okresie obserwacji uznaje się za dowód właściwego i standardowego korzystania z detalicznych usług roamingu regulowanego.

Do celów akapitu drugiego, trzeciego i piątego każdy dzień, w którym klient korzystający z roamingu zalogował się w krajowej sieci, liczy się jako dzień krajowej obecności tego klienta.

Inne obiektywne wskaźniki ryzyka niewłaściwego lub niestandardowego korzystania z detalicznych usług roamingu regulowanego świadczonych po detalicznej cenie krajowej mogą obejmować tylko:

- a) długi okres nieaktywności karty SIM użytkowanej głównie, a nawet wyłącznie, w roamingu,
- b) abonowanie i korzystanie kolejno z wielu kart SIM przez tego samego konsumenta w ramach roamingu.

5. Jeżeli dostawca usług roamingu ustali, na podstawie obiektywnych i udokumentowanych dowodów, że kilka kart SIM było przedmiotem zorganizowanej odsprzedaży na rzecz osób niezamieszkujących państwa członkowskiego tego dostawcy oraz nieposiadających z nim stałych powiązań wiążących się z częstą obecnością na jego terytorium przez dłuższy czas, w celu umożliwienia korzystania z detalicznych usług roamingu regulowanego świadczonych po mającej zastosowanie krajowej cenie detalicznej do celów innych niż okresowe podróże, dostawca usług roamingu może bezzwłocznie zastosować proporcjonalne środki w celu zapewnienia przestrzegania wszystkich warunków umowy.

6. Działając na mocy niniejszej sekcji, dostawca usług roamingu przestrzega przepisów dyrektyw 2002/58/WE i 95/46/WE oraz krajowych środków wykonawczych dotyczących tych dyrektyw, a także rozporządzenia (UE) nr 2016/679.

7. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do polityki uczciwego korzystania określonej w warunkach umownych alternatywnych taryf roamingowych oferowanych zgodnie z art. 6e ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 531/2012.

Artykuł 5

Przejrzystość i nadzór nad polityką uczciwego korzystania

1. Jeżeli dostawca usług roamingu stosuje politykę uczciwego korzystania, w umowach z klientami korzystającymi z roamingu musi on zawrzeć wszystkie warunki związane z tą polityką, w tym mechanizmy kontroli stosowane zgodnie z art. 4 ust. 4. W ramach polityki uczciwego korzystania dostawca usług roamingu wprowadza przejrzyste, proste i efektywne procedury rozpatrywania skarg klientów dotyczących stosowania tej polityki. Pozostaje to bez uszczerbku dla prawa klientów korzystających z roamingu wynikającego z art. 17 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 do korzystania z przejrzystych, prostych, uczciwych i szybkich procedur pozasądowego rozstrzygnięcia sporów ustanowionych w państwie członkowskim dostawcy usług roamingu zgodnie z art. 34 dyrektywy 2002/22/WE. Taki mechanizm składania skarg i te procedury rozstrzygnięcia sporów umożliwiają klientowi korzystającemu z roamingu udowodnienie, w odpowiedzi na ostrzeżenie zgodne z pkt 3 akapit pierwszy, że nie korzysta z detalicznych usług roamingu regulowanego do celów innych niż okresowe wyjazdy.

2. Dostawca usług roamingu zgłasza politykę uczciwego korzystania zgodną z niniejszym rozporządzeniem krajowemu organowi regulacyjnemu.

3. W obliczu obiektywnych i udokumentowanych dowodów, opartych na obiektywnych wskaźnikach, o których mowa w art. 4 ust. 4, wskazujących na ryzyko niewłaściwego lub niestandardowego korzystania przez danego klienta z detalicznych usług roamingu regulowanego w ramach Unii po krajowej cenie detalicznej, dostawca usług roamingu powiadamia klienta o wykryciu modelu zachowania wskazującego na takie zagrożenie przed zastosowaniem dodatkowych opłat na podstawie art. 6e rozporządzenia (UE) nr 531/2012.

W przypadkach gdy takie zagrożenie wynika z niespełnienia zarówno kryteriów przeważającej krajowej konsumpcji i przeważającej obecności we własnym kraju w określonym okresie obserwacji, o których mowa w art. 4 ust. 4 akapit piąty, dodatkowe wskaźniki ryzyka związane z całkowitą obecnością lub użytkowaniem poza własnym krajem są uwzględniane do celów rozpatrywania wszelkich późniejszych skarg przewidzianych w ust. 1 lub procedury rozstrzygnięcia sporów zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 531/2012, w odniesieniu do zasadności zastosowania dodatkowej opłaty.

Niniejszy ustęp stosuje się niezależnie od przedstawienia przez klienta korzystającego z roamingu dokumentów potwierdzających miejsce zamieszkania lub inne stabilne związki wiążące się z częstą obecnością przez dłuższy czas na terytorium państwa członkowskiego dostawcy usług roamingu zgodnie z art. 4 ust. 1.

4. Ostrzegając klientów korzystających z usług roamingu zgodnie z ust. 3, dostawca usług roamingu informuje klienta, że w przypadku braku zmiany schematu korzystania w terminie, który nie może być krótszy niż dwa tygodnie, wykazującego rzeczywistą konsumpcję lub obecność krajową, po dacie takiego ostrzeżenia może zostać zastosowana dopłata zgodnie z art. 6e rozporządzenia (UE) nr 531/2012 w odniesieniu do dalszego korzystania z detalicznych usług roamingu regulowanego przy użyciu danej karty SIM.

5. Dostawca usług roamingu zaprzestaje stosowania dodatkowych opłat, gdy tylko schemat korzystania przez klienta z usługi nie będzie już wskazywał na ryzyko niewłaściwego lub niestandardowego korzystania z detalicznych usług roamingu regulowanego, na podstawie wskaźników, o których mowa w art. 4 ust. 4.

6. Jeżeli dostawca usług roamingu ustali, że karty SIM były przedmiotem zorganizowanej odsprzedaży na rzecz osób niezamieszkujących państwa członkowskiego dostawcy detalicznych usług roamingu oraz nieposiadających z nim stałych powiązań wiążących się z częstą obecnością na jego terytorium przez dłuższy czas w celu umożliwienia korzystania z detalicznych usług roamingu regulowanego do celów innych niż okresowe podróże poza to państwo członkowskie zgodnie z art. 4 ust. 3, dostawca usług roamingu zgłasza krajowemu organowi regulacyjnemu dowody dotyczące danych systematycznych nadużyć oraz środki podjęte w celu zapewnienia zgodności ze wszystkimi warunkami zawartej umowy najpóźniej w momencie zastosowania środka.

SEKCJA III

STOSOWANIE I METODA OCENY ZRÓWNOWAŻONEGO CHARAKTERU ZNIESIENIA DODATKOWYCH OPŁAT Z TYTUŁU DETALICZNYCH USŁUG ROAMINGU

Artykuł 6

Dane na poparcie wniosku o zezwolenie na stosowanie dodatkowych opłat w roamingu przez dostawcę usług roamingu zgodnie z art. 6c ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 w celu zapewnienia zrównoważonego charakteru modelu jego opłat krajowych

1. Wnioski o zezwolenie na stosowanie dodatkowych opłat w roamingu złożone przez dostawcę usług roamingu zgodnie z art. 6c ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 w celu zapewnienia zrównoważonego charakteru modelu opłat krajowych („wnioski”) podlegają ocenie na podstawie danych na temat całkowitych pul detalicznych usług roamingu regulowanego świadczonych przez składającego wniosek dostawcę usług roamingu, prognozowanych na okres 12 miesięcy rozpoczynający się najwcześniej w dniu 15 czerwca 2017 r. Dla pierwszego wniosku te prognozy pul szacuje się, stosując jedną z następujących opcji lub ich połączenie:

- a) pule rzeczywiste detalicznych usług roamingu regulowanego świadczonych przez wnioskodawcę po obowiązujących cenach detalicznych usług roamingu regulowanego przed dniem 15 czerwca 2017 r.;
- b) prognozowane pule detalicznych usług roamingu regulowanego po dniu 15 czerwca 2017 r., jeżeli prognozowane pule detalicznych usług roamingu regulowanego w danym okresie szacuje się na podstawie rzeczywistej krajowej detalicznej konsumpcji usług łączności ruchomej i czasu spędzonego za granicą w Unii przez klientów wnioskodawcy korzystających z roamingu;
- c) prognozowane pule detalicznych usług roamingu regulowanego po dniu 15 czerwca 2017 r., jeżeli pule detalicznych usług roamingu regulowanego szacuje się na podstawie proporcjonalnej zmiany pul detalicznych usług roamingu regulowanego, która wystąpiła w planach taryfowych wnioskodawcy reprezentujących znaczną część bazy klientów, na których podstawie wnioskodawca określił ceny detalicznych usług roamingu regulowanego na poziomie krajowym na okres co najmniej 30 dni, zgodnie z metodologią przedstawioną w załączniku I.

W przypadku aktualizacji wniosku złożonej na mocy art. 6c ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 prognozowane całkowite pule usług roamingu regulowanego są aktualizowane na podstawie faktycznego średniego schematu korzystania z krajowych usług łączności ruchomej pomnożonego przez odnotowaną liczbę klientów korzystających z roamingu i czas spędzony przez nich w odwiedzanych państwach członkowskich w ciągu ubiegłych 12 miesięcy.

2. Dane dotyczące kosztów i przychodów wnioskodawcy są oparte na sprawozdaniach finansowych, które są udostępniane krajowemu organowi regulacyjnemu i mogą być dostosowane do szacowanej wielkości pul zgodnie z ust. 1. Przy prognozowaniu kosztów odchylenia od danych liczbowych wynikających z poprzednich sprawozdań finansowych uwzględnia się jedynie wtedy, gdy są poparte dowodem zaciągnięcia zobowiązań finansowych w okresie objętym prognozowaniem.

3. Wnioskodawca dostarcza wszystkie niezbędne dane wykorzystywane do określenia marży usług łączności ruchomej i całkowitych rzeczywistych i prognozowanych kosztów i przychodów związanych ze świadczeniem usług roamingu regulowanego w danym okresie.

Artykuł 7

Określenie związanych z roamingiem kosztów świadczenia detalicznych usług roamingu regulowanego

1. W celu ustalenia, że wnioskodawca nie jest w stanie odzyskać wartości swoich kosztów, skutkiem czego zrównoważony charakter modelu jego opłat krajowych jest zagrożony, uwzględnia się jedynie następujące koszty związane z roamingiem, o ile są one uzasadnione we wniosku o zezwolenie na stosowanie dodatkowych opłat w roamingu:

- a) koszty zakupu hurtowego dostępu do usług roamingu;
- b) koszty detaliczne związane z roamingiem.

2. W odniesieniu do kosztów poniesionych na zakup hurtowych usług roamingu regulowanego uwzględnia się jedynie kwotę, o którą płatność całkowita wnioskodawcy na rzecz dostawców takich usług w Unii ma przekroczyć należną mu kwotę całkowitą za świadczenie tej samej usługi innym dostawcom usług roamingu w Unii. W odniesieniu do kwot należnych dostawcy usług roamingu za świadczenie hurtowych usług roamingu regulowanego dostawca usług roamingu przyjmuje prognozowane pule tych hurtowych usług roamingu, które są spójne z założeniem leżącym u podstaw jego prognozowanych pul w art. 6 ust. 1.

3. W odniesieniu do detalicznych kosztów związanych z roamingiem uwzględnia się jedynie następujące koszty, o ile są one uzasadnione we wniosku:

- a) koszty obsługi i zarządzania działaniami związanymi z roamingiem, w tym systemu analityki biznesowej i oprogramowania przeznaczonego do obsługi i zarządzania działaniami związanymi z roamingiem;
- b) koszty gromadzenia i przekazywania danych i płatności, w tym zarówno koszty gromadzenia i przekazywania danych, jak i rozliczeń finansowych;
- c) koszty negocjowania umów i porozumień, w tym zewnętrzne honoraria i koszty wykorzystania zasobów wewnętrznych;
- d) koszty ponoszone w celu spełnienia wymogów dotyczących świadczenia detalicznych usług roamingu regulowanego ustanowionych w art. 14 i 15 rozporządzenia (UE) nr 531/2012, z uwzględnieniem obowiązującej polityki uczciwego korzystania stosowanej przez dostawcę usług roamingu.

4. Koszty, o których mowa w ust. 3 lit. a), b) i c), są uwzględniane jedynie proporcjonalnie do stosunku całkowitej wielkości ruchu w ramach detalicznych usług roamingu regulowanego wnioskodawcy do całkowitej wielkości ruchu wychodzącego w ramach detalicznych usług roamingu i ruchu przychodzącego w ramach hurtowych usług roamingu tego wnioskodawcy, zgodnie z metodą przedstawioną w załączniku II pkt 1 i 2, i proporcjonalnie do stosunku całkowitej wielkości ruchu jego detalicznych usług roamingu w Unii do całkowitej wielkości ruchu jego detalicznych usług roamingu w Unii i poza nią, zgodnie z metodą przedstawioną w załączniku II pkt 1 i 3.

5. Koszty, o których mowa w ust. 3 lit. d), uwzględnia się wyłącznie proporcjonalnie do stosunku całkowitej wielkości ruchu w ramach detalicznych usług roamingu wnioskodawcy w Unii do całkowitej wielkości ruchu w ramach jego detalicznych usług roamingu w Unii i poza nią, zgodnie z metodą przedstawioną w załączniku II pkt 1 i 3.

Artykuł 8

Alokacja kosztów łącznych i wspólnych na świadczenie detalicznych usług roamingu regulowanego

1. Poza kosztami określonymi na mocy art. 7 we wniosku o zezwolenie na stosowanie dodatkowych opłat w roamingu można uwzględnić część kosztów łącznych i wspólnych poniesionych na świadczenie detalicznych usług łączności ruchomej ogółem. Uwzględnia się jedynie następujące koszty, o ile są one uzasadnione we wniosku:

- a) koszty fakturowania i pobierania opłat, w tym wszystkie koszty związane z przetwarzaniem, obliczaniem, wystawianiem i powiadamianiem o fakturze klienta;
- b) koszty sprzedaży i dystrybucji, w tym koszty prowadzenia sklepów i innych kanałów dystrybucyjnych na potrzeby sprzedaży detalicznych usług łączności ruchomej;

- c) koszty obsługi klienta, w tym koszty eksploatacji wszystkich usług obsługi klienta dostępnych dla użytkownika końcowego;
- d) koszty zarządzania wierzytelnościami wątpliwymi, w tym koszty poniesione na odpis nieściągalnych należności klientów i windykacji należności wątpliwych;
- e) koszty handlowe, w tym koszty poniesione na reklamę usług łączności ruchomej.

2. Koszty, o których mowa w ust. 1, o ile są uzasadnione we wniosku, uwzględnia się wyłącznie proporcjonalnie do stosunku całkowitej wielkości ruchu detalicznych usług roamingu świadczonych przez wnioskodawcę w Unii do całkowitej wielkości ruchu wszystkich detalicznych usług łączności ruchomej, uzyskanego jako średnia ważona tego stosunku na usługę łączności ruchomej, w której wagi odzwierciedlają odpowiednie średnie hurtowe ceny roamingu płacone przez wnioskodawcę, zgodnie z metodą określoną w załączniku II pkt 1) i 4).

Artykuł 9

Określenie przychodów związanych ze świadczeniem detalicznych usług roamingu regulowanego

1. W celu ustalenia, że wnioskodawca nie jest w stanie odzyskać wartości kosztów, skutkiem czego zrównoważony charakter modelu jego opłat krajowych jest zagrożony, we wniosku o zezwolenie na stosowanie dodatkowych opłat w roamingu uwzględnia się i ujmuje tylko następujące przychody:

- a) przychody wynikające bezpośrednio z detalicznych usług łączności ruchomej zainicjowanych w odwiedzanym państwie członkowskim;
- b) część przychodów całkowitych ze sprzedaży detalicznych usług łączności ruchomej na podstawie okresowych opłat stałych.

2. Przychody, o których mowa w ust. 1 lit. a), obejmują:

- a) opłaty detaliczne pobierane na podstawie art. 6e rozporządzenia (UE) nr 531/2012 za ruch o wielkości stanowiącej naruszenie polityki uczciwego korzystania stosowanej przez dostawcę;
- b) przychody z alternatywnych usług roamingu regulowanego zgodnie z art. 6e ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 531/2012;
- c) krajową cenę detaliczną naliczoną za jednostkę lub jako nadwyżka stałych opłat za świadczenie detalicznych usług łączności ruchomej, która wynika ze stosowania detalicznych usług łączności ruchomej w odwiedzanym państwie członkowskim.

3. Do celów ustalenia przychodów, o których mowa w ust. 1 lit. b), w przypadku sprzedaży detalicznych usług łączności ruchomej w pakiecie z innymi usługami lub urządzeniami końcowymi uwzględnia się wyłącznie przychody związane ze sprzedażą detalicznych usług łączności ruchomej. Przychody te określone są poprzez odniesienie do cen stosowanych przy sprzedaży każdego produktu w pakiecie osobno, jeśli są one dostępne, lub przy sprzedaży jednostkowej usług o takich samych cechach.

4. W celu określenia części całkowitych przychodów ze sprzedaży detalicznych usług łączności ruchomej związanych ze świadczeniem detalicznych usług roamingu regulowanego stosuje się metodę określoną w załączniku II pkt 1 i 5.

Artykuł 10

Ocena wniosków składanych przez dostawców usług roamingu o zezwolenie na stosowanie dodatkowych opłat w roamingu zgodnie z art. 6c ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 w celu zapewnienia zrównoważonego charakteru modelu opłat krajowych

1. Przy dokonywaniu oceny wniosku o zezwolenie na stosowanie dodatkowych opłat w roamingu złożonego przez dostawcę usług roamingu zgodnie z art. 6c ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 w celu zapewnienia zrównoważonego charakteru modelu jego opłat krajowych, krajowy organ regulacyjny może uznać, że wnioskodawca nie jest w stanie odzyskać wartości kosztów świadczenia detalicznych usług roamingu regulowanego, skutkiem czego zrównoważony charakter modelu jego opłat krajowych jest zagrożony, wyłącznie jeżeli ujemna marża netto sprzedaży detalicznej w roamingu wnioskodawcy jest równa 3 % lub więcej marży usług łączności ruchomej.

Marżę netto z tytułu świadczenia detalicznych usług roamingu stanowi kwotę pozostała po odliczeniu kosztów świadczenia detalicznych usług roamingu regulowanego od przychodów ze świadczenia takich usług, określonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Aby ją określić, krajowy organ regulacyjny dokonuje przeglądu danych zawartych we wniosku w celu zapewnienia zgodności z metodą określania kosztów i przychodów określoną w art. 7, 8 i 9.

2. W przypadku gdy wartość bezwzględna marży netto z tytułu świadczenia detalicznych usług roamingu stanowi 3 % lub więcej marży usług łączności ruchomej, krajowy organ regulacyjny może jednak odmówić zezwolenia na dodatkowe opłaty, jeżeli wykaze, że ze względu na specyficzne okoliczności zagrożenie zrównoważonego charakteru modelu opłat krajowych nie jest prawdopodobne. Okoliczności te obejmują sytuacje, w których:

- a) wnioskodawca jest częścią grupy i są dowody na istnienie wewnętrznych cen transferowych na rzecz innych spółek zależnych grupy w Unii, w szczególności w świetle istotnych rozbieżności opłat hurtowych roamingu stosowanych wewnątrz grupy;
- b) poziom konkurencji na rynkach krajowych oznacza, że jest zdolność absorpcji niższych marż;
- c) stosowanie bardziej restrykcyjnej polityki uczciwego korzystania, nadal zgodnie z art. 3 i 4, mogłoby zmniejszyć marżę netto sprzedaży detalicznej w roamingu o odsetek wynoszący mniej niż 3 %.

3. W wyjątkowych okolicznościach, jeśli operator ma ujemną marżę usług łączności ruchomej oraz ujemną marżę netto z tytułu świadczenia detalicznych usług roamingu, krajowy organ regulacyjny wyraża zgodę na stosowanie dodatkowej opłaty za usługi roamingu regulowanego.

4. W ostatecznej decyzji krajowego organu regulacyjnego co do zezwolenia na stosowanie dodatkowej opłaty w roamingu regulowanym określa się wysokość obliczonej ujemnej marży netto sprzedaży detalicznej w roamingu, która może zostać odzyskana poprzez nałożenie dodatkowej opłaty na detaliczne usługi roamingu świadczone na terytorium Unii. Dodatkowa opłata jest spójna z założeniami dotyczącymi ruchu w roamingu, leżącymi u podstaw oceny wniosku, i jest ustalana zgodnie z zasadami określonymi w art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/21/WE⁽¹⁾.

SEKCJA IV

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 11

Monitorowanie polityki uczciwego korzystania oraz wniosków o zezwolenie na stosowanie dodatkowych opłat w roamingu przez dostawcę usług roamingu zgodnie z art. 6c ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 w celu zapewnienia zrównoważonego charakteru modelu opłat krajowych

W celu monitorowania spójnego stosowania art. 6b i 6c rozporządzenia (UE) nr 531/2012 oraz niniejszego rozporządzenia oraz w celu corocznego informowania Komisji o wnioskach na mocy art. 6d ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 krajowe organy regulacyjne regularnie gromadzą informacje dotyczące:

- a) jakiegokolwiek działania podjętego w celu nadzorowania stosowania art. 6b rozporządzenia (UE) nr 531/2012 oraz szczegółowych zasad ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu;
- b) liczby wniosków o zezwolenie na stosowanie dodatkowych opłat w roamingu, zatwierdzonych i odnowionych w ciągu roku zgodnie z art. 6c ust. 2 i 4 rozporządzenia (UE) nr 531/2012;
- c) zakresu ujemnych marży netto w roamingu uznanych w decyzji o zezwoleniu na stosowanie dodatkowej opłaty w roamingu oraz ustaleń dotyczących dodatkowej opłaty zadeklarowanej we wniosku o zezwolenie na stosowanie dodatkowej opłaty w roamingu złożonym przez dostawcę usług roamingu zgodnie z art. 6c ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 531/2012 w celu zapewnienia zrównoważonego charakteru modelu opłat krajowych.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33).

Artykuł 12

Przegląd

Bez uszczerbku dla możliwości przeprowadzenia wcześniejszego przeglądu, biorąc pod uwagę doświadczenia zdobyte na początkowym etapie wdrażania przepisów i wszystkie istotne zmiany w zakresie czynników wymienionych w art. 6d ust. 2 rozporządzenia nr 531/2012, Komisja dokona przeglądu niniejszego aktu wykonawczego, po konsultacji z BEREC, najpóźniej do czerwca 2019 r.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Proporcjonalna zmiana rzeczywistych pul usług roamingu regulowanego w ramach świadczenia usług roamingu po cenach krajowych w stosunku do tego samego okresu z poprzedniego roku:

$$\left(\frac{\sum_1^n \text{pula}_k(t)}{\sum_1^n \text{pula}_k(t-1)} - 1 \right) \times 100$$

Gdzie:

k = usługa (1 = połączenia głosowe, 2 = SMS, 3 = transfer danych),

n to liczba dni świadczenia usług roamingu po cenach krajowych ($n \geq 30$), a

t to rok pierwszego świadczenia usług roamingu po cenach krajowych.

Ten procentowy wskaźnik powinien służyć oszacowaniu zmiany pul w prognozowanym 12-miesięcznym okresie poprzez pomnożenie go przez pule z poprzedniego roku.

ZAŁĄCZNIK II

1. Wagi w_i detalicznych usług łączności ruchomej:

$$w_k = \frac{\text{średnia hurtowa cena roamingu płacona przez operatora}_{ki}}{\sum_{k=1}^3 \text{średnia hurtowa cena roamingu płacona przez operatora}_k}$$

Gdzie:

k = usługa (1 = połączenia głosowe, 2 = SMS, 3 = transfer danych);

„średnia hurtowa cena roamingu płacona przez operatora” odnosi się do średniej ceny jednostkowej w niezbilansowanym ruchu płaconej przez operatora za każdą usługę, przy czym jednostką w przypadku poszczególnych usług są eurocenty za (i) minuty dla połączeń głosowych; (ii) SMS dla SMS i (iii) MB dla transferu danych.

2. Stosunek całkowitej wielkości ruchu dla detalicznych usług roamingu świadczonych przez wnioskodawcę do całkowitej wielkości ruchu wychodzącego dla detalicznych usług roamingu i ruchu przychodzącego dla hurtowych usług roamingu tego wnioskodawcy:

$$\frac{\text{detaliczny ruch wychodzący w roamingu}}{(\text{detaliczny wychodzący} + \text{hurtowy przychodzący}) \text{ ruch w roamingu}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{detaliczny ruch wychodzący w roamingu}_k}{(\text{detaliczny wychodzący} + \text{hurtowy przychodzący}) \text{ ruch w roamingu}_k}$$

Gdzie:

k = usługa (1 = połączenia głosowe, 2 = SMS, 3 = transfer danych).

3. Stosunek całkowitej wielkości ruchu dla detalicznych usług roamingu wnioskodawcy w Unii do całkowitej wielkości ruchu dla jego detalicznych usług roamingu w Unii i poza nią:

$$\frac{\text{ruch wychodzący dla detalicznych usług roamingu w UE}}{\text{ruch wychodzący (UE + spoza UE) dla detalicznych usług roamingu}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{ruch wychodzący dla detalicznych usług roamingu w UE}_k}{\text{ruch wychodzący (UE + spoza UE) dla detalicznych usług roamingu}_k}$$

Gdzie:

k = usługa (1 = połączenia głosowe, 2 = SMS, 3 = transfer danych).

4. Stosunek całkowitej wielkości ruchu dla detalicznych usług roamingu wnioskodawcy w Unii do całkowitej wielkości ruchu dla wszystkich detalicznych usług łączności ruchomej:

$$\frac{\text{ruch wychodzący dla detalicznych usług roamingu w UE}}{\text{ruch wychodzący (UE + spoza UE) dla detalicznych usług roamingu} + \text{ruch krajowy dla detalicznych usług}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{ruch wychodzący dla detalicznych usług roamingu}_k}{\text{ruch wychodzący (UE + spoza UE) dla detalicznych usług roamingu}_k + \text{ruch krajowy dla detalicznych usług}_k}$$

Gdzie:

k = usługa (1 = połączenia głosowe, 2 = SMS, 3 = transfer danych).

5. Przychody z detalicznych usług roamingu w UE:

Przychody z detalicznych usług roamingu w UE = Przychody z detalicznych usług łączności ruchomej

$$\times \left(\sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{ruch wychodzący dla detalicznych usług roamingu w UE}_k}{\text{ruch wychodzący (UE + spoza UE) dla detalicznych usług roamingu}_k + \text{ruch krajowy dla detalicznych usług}_k} \right)$$

Gdzie:

k = usługa (1 = połączenia głosowe, 2 = SMS, 3 = transfer danych).
